

at kunne udnytte denne stigende Værdi ved Salg eller paa anden Maade. Men det er jo ikke og har aldrig været afgørende for dem, der ser paa Sagen, jeg vil sige, ikke alene med Samfundets Øjne, men ogsaa paa Slægtens Vegne. Thi Forholdet er det ganske simple, at ad den Vej, vi vil gaa, vil Jorden gøres billigere, hvilket kun kan gavne det arbejdende Samfund, og altsaa ogsaa det arbejdende Landbrug, medens det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) og hans Meningsfæller vandrer ad Forfædrenes Veje mod jævnt stigende Jordpriser med forøgede Vanskeligheder for den enkelte Ejers Børn, for Slægten altsaa, der ikke gerne ved at fortsætte Besiddelsen og Bruget af deres Forfædres Jord skulde gaa over til at blive mere og mere trykkede Prioritetsforrentere for den private Kapital: Jordspekulationen. Der er altsaa aldeles ikke Tale om nogen Hønekillingevirksomhed fra Statens Side, medmindre man vil betegne Ydelsen af Statslaan, for hvilke der skal ydes normal Rente, for hvilke der er al mulig Sikkerhed i Jorden, som saadan. Men det antager jeg ikke, thi det ærede Medlem vilde neppe bruge et saadant Udtryk om de Laan, som den danske Landbostand gennem Tiderne i øvrigt i saa rigt Maal har haft hos den private Kapital, de 17—1 800 Millioner, som det ærede Medlem før omtalte. Vi hævder i Øjeblikket, at Samfundet skal lægge Beslag paa Jordværdien, fordi Jordværdien er Samfundets naturlige Ejendom. Vi hævder, at denne Værdi skal forrentes efter Konjunkturerne, men i øvrigt vil vi lade Brugsejeren — lad os kalde ham saa — have den friest mulige Stilling, og hvis han i øvrigt er sin Stilling voksen, bliver der ikke Tale om nogen som helst Kyllingeforsorg for ham, thi saa vil den danske Stats Jord kunne forsørge ham og hans.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Overfor det 12te tingvalgte Medlem (Ole Hansen) vil jeg kun gøre opmærksom paa, at jeg har ikke overset, hvad der staar i § 1, at det skal være Jord, der egner sig til at anvendes som Landbrugsjord, da jeg omtalte de paagældende Grunde, men der kan jo stilles en Ændring, og det er jeg belavet paa at ville gøre. Det er netop i den sidste Sommer, at Spekulationen med de af mig omtalte Grunde ved Strand og Hav er kommet op.

Saa sagde det ærede Medlem, at der er ikke alene Risiko med Hensyn til at faa Jord, men at ogsaa Bygninger og Besætning er steget i Værdi i disse Aar. Det ærede

Medlem maa ikke tro, at jeg lukker Øjnene for, hvad der foregaar paa Landet, jeg lever selv derude, og jeg nævnedet det ogsaa før. Men hvad det her drejer sig om, det er at tage den Byrde bort, som fremkommer ved den dyre Jord, saaledes at man kan sige til den Ungdom, der staar paa Landet og gerne vil stifte eget Hjem: Det Tab, I kan lide ved, at Jordpriserne gaar ned, det tager vi fra jer. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan nævne nogen anden Vej, ad hvilken vi kan hjælpe dem. Men jeg ved, at paa denne Maade kan Staten hjælpe uden at lide noget derved, fordi det er Statens egen Jord. Medmindre man mener, at Staten ogsaa skulde være Jordspekulant og sige: Nu udnytter Staten selv disse høje Konjunkturer og sælger al den Jord, den sidder inde med!

Naar det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) saa udtalte, at det var blevet sagt, at dette Lovforslag gaar ud paa at løse hele Jordspørgsmaalet, saa tror jeg, at det er en Misforstaaelse, og jeg tror heller ikke, at nogen kan mene det. Jeg vil sammenligne det ærede Medlems Udtalelser med det ærede 5te landstingsvalgte Medlems (Døcker). Han sagde, at det er ikke for mig det afgørende at faa Loven vedtaget, men det er det afgørende, at man ved Lovens Vedtagelse ligesom skifter Spor, og det er netop det, jeg særlig lægger Vægt paa. Jeg har ikke villet skjule, hvad der ligger bag ved mine Udtalelser, og det behøver jeg vist heller ikke, for hvis de ærede Medlemmer, der er imod dette Lovforslag, ikke netop havde samme Opfattelse af Lovens Betydning, kan jeg ikke tro, at de vilde være saa stærke Modstandere af den periodiske Vurdering. Det Standpunkt, jeg indtager, er jo ikke værre end, at der var tre af det ærede Medlems Partifæller i Landbokommissionen, som indtog samme Stilling, som jeg har gjort her.

Det ærede Medlem udtalte tillige, at jeg mente, at man skulde gaa videre ad denne Vej, men jeg har slet ikke antydnet, at man, naar man vedtog denne Lov, saa derefter skulde forelægge et Lovforslag, hvorefter Staten skulde indkøbe al Jord og udbyde den paa den Maade, som man her udbyder den Jord, som Staten — og man kan tage Kommunerne med — nu en Gang ligger inde med. Det har jeg slet ikke stillet i Udsigt. Jeg kan godt se, at det vilde være noget vanskeligt at afløse alle disse Prioriteter, og det Spørgsmaal har jeg slet ikke beskæftiget mig med, og jeg synes heller ikke, at man behøver at beskæftige sig dermed, for det ligger ikke for. Det drejer